

ודוחה הגמרא: נהי דידעיין להון דיהרוב הבית מדברי ירמיהו, מי יודעיין לאימתי יחרב?

אמר אביי: וכי לא ידעיין לאימת אימתי יחרב המקדש?

והכתיב [דנאל ט] "שבעים שבעים" [שבע פעמים שבעים, דהיינו ארבע מאות ותשעים שנה מחורבן בית ראשון] נחתך על עמך ועל עיר קדשך" חורבן הבית השני [דהיינו שבעים שנות גלות בכל ועוד ארבע מאות ועשרים שנה של בית שני].

ועונה הגמרא: ואכתי מי ידעינן כהי יומא של שנה זאת יחרב הבית, ולגבי זה הוי נולד.

מתניתין:

ששה אנשים שהיו היו מהלכין בדרך, ואחד בא כנגדן.

אמר אחד מהן: הריני נזיר שזה איש פלוני.

ואחד אמר הריני נזיר שאין זה איש פלוני.

ואמר השלישי לשנים: הריני נזיר שאחד מכם נזיר.

ואמר הרביעי לשנים: הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר.

ואמר החמישי לשנים: הריני נזיר ששניכם נזירים.

ואמר השישי לכל החמישה: הריני נזיר שכולכם נזירים.

בית שמאי אומרים: כולן נזירים.

ובית הלל אומרים: אינו נזיר אלא מי שלא נתקיימו דבריו, וכפי שתבאר הגמרא את דבריהם.

ורבי טרפון אומר: אין אחד מהם נזיר, לפי שאין נזירות חלה אלא בדבר שהיה מבורר בשעה שנדר, ולא בדבר המסופק.

הרתיע חזר אותו אדם שהיה מהלך נגדם, לאחוריו — אינו נזיר.

ויבואר בגמרא.

רבי שמעון אומר: כיון שהדבר ספק, יאמר "אם היה כדבריי, הריני נזיר חובה. ואם לאו, הריני נזיר נדבה".

גמרא:

שנינו במשנה: בית הלל אומרים אינו נזיר אלא מי שלא נתקיימו דבריו.

ותמהה הגמרא: אמאי הוי נזיר?

אמר רב יהודה: תקן את דברי בית הלל במשנה ואימא, אמור כך: מי שנתקיימו דבריו.

אביי אומר: אין צורך בשינוי הגירסא, אלא גא-א מדובר בכגון דאמר: אי נמי לאו פלוני, גם אחוי אהיה נזיר!

ומאי "לא נתקיימו דבריו"? —

לא נתקיימו דבריו הראשונים, נדרו הראשון, אלא דבריו אחרונים, נדרו השני.

שנינו במשנה: הרתיע לאחוריו, חזר אותו אדם — אינו נזיר כו'.

ומדייקת הגמרא: טעמא משום דהרתיע